

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У-В 405/06
29.11.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Наде Кљајевић и Катарине Манојловић - Андрић, чланова већа, са саветником Миланом Комленовићем, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, против тужене Војне поште аа - Више стамбене комисије Уп-2 број 66-2/2003 од 26.03.2006. године, у предмету давања стана, у нејавној седници већа одржаној дана 29.11.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Стамбене комисије инт. бр. 122/148-3 од 28.01.2003. године, којим је замењено решење о давању стана тужиоцу као нужног смештаја ВП вв бр. 122/178-2 од 07.12.1994. године, решењем о давању на коришћење стана за службене потребе, као једноснобног стана површине од 36,15 м² у Гарнизону ББ.

У тужби поднетој Врховном војном суду, заведеној у том суду под Уп-988/03 12.05.2003. године, тужилац оспорава законитост решења Више стамбене комисије ВП аа, Уп-2 број 66-2/2003 од 26.03.2003. године, истичући да му је нужни смештај додељен не као професионалном војном лицу, већ као пензионисаном војном лицу, да није пре тога тражио службени стан јер му се исти и није могао доделити, јер је био пензионер, па стога оспорено решење којим је Стамбена комисија прекатегорисала нужни смештај у просторије службеног стана сматра неприхватљивим, јер се овим станом не решава његово стамбено питање а по бод листама му се умањују бодови за стамбену угроженост. Овакав став Стамбене комисије сматра неприхватљивим јер зграда у ВВ, није стамбена зграда него је војни објекат типа школе а на спрату са 9 породица постоји заједнички мокри чвор са две туш кабине, два WC, два судопера у заједничкој кухињи и два прикључка за веш машине, а да при том, у просторијама које користе као стан, воду немају. Стога сматра да такав смештај не може имати статус стана, а тиме и службеног стана, пошто стан мора да има одговарајуће особине и да задовољава основне техничко - функционалне елементе и законске параметре. Сматра да нису били испуњени услови за замену решења, па је другостепени орган требао да усвоји његову жалбу и поништи првостепено решење, јер његова породица, укупно има 82 године радног стажа у бившој ЈНА и ВЈ и то тужилац 42 године, његова супруга 30 и син 10 година, па предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

По оцени навода тужбе, одговора на тужбу, као и разматрања свих списа ове управне ствари, Врховни суд Србије који је 21.11.2006. године, преузео нерешене предмете управних спорова покренутих пред Врховним војним судом до 31.12.2004. године, је нашао:

Тужба није основана.

Из списа предмета и образложења оспореног решења произлази да је првостепени орган - Стамбена комисија донела решење инт. бр. 122/148-3 од 28.01.2003. године, којим је извршила замену решења о давању стана као нужног смештаја број 122/148-2 од 07.12.1994. године, којим решењем је усагласила решење са чланом 20. Правилника о давању на коришћење станова за службене потребе професионалним припадницима Војске Југославије („Службени војни лист“ бр. 18/95, 5/96, 21/96 и 2/97). Према одредби члана 20. наведеног Правилника Стамбени органи Гарнизона су дужни да у року од 60 дана од дана ступања на снагу тог Правилника изврше ревизију свих решења о додели стана као нужног смештаја донетих по прописима који су били на снази до ступања на снагу овог Правилника и да их усклади одредбама овог Правилника, а ставом другим истог члана прописано је да се молбе за доделу нужног смештаја преименују у молбе лица за доделу службеног стана.

Како је одредбом члана 2. став 3. и 4. наведеног Правилника регулисано да се као службени станови дају и смештајни капацитети који се налазе у кругу касарне, односно другом војном објекту, као и станови хотелског типа и станови који су према утврђеној категоризацији и стандарду слични становима из Стамбеног фонда ВЈ, а да се службени и становима сматрају и заједничке просторије, слободан пословни простор, погодне просторије и грађевински простор у стамбеним зградама адаптирани у просторије за становање као и адаптиране просторије за становање у касарнама и другим војним објектима тужени

становане, као и адаптиране просторије за станovanje у касарнама и другим војним објектима, тужени орган је нашао да је поступак који је претходио доношењу првостепеног решења правилно спроведен, а решење на закону засновано, па је, стога, жалбу тужиоца изјављену на првостепено решење одбио као неосновану.

Врховни суд Србије налази да је тужени орган правилно оценио да је решење првостепеног органа донето на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, без повреда правила поступка на основу правилне примене материјалног права – одредаба Правилника о давању на коришћење станова за службене потребе професионалним припадницима Војске Југославије, на које се у образложењу решења позвао.

Тужени орган је за донету одлуку у образложењу оспореног решења дао ваљане и на закону засноване разлоге, које као правилне прихвата и овај суд.

Навод да се додељени простор као нужни смештај не може сматрати службеним станом, а што је био и навод жалбе, суд је одбио као неоснован са разлога правилно датих у образложењу решења туженог органа.

Из изнетих разлога, тужба тужиоца није основана, па је Врховни суд Србије поднету тужбу одбио одлучујући као у диспозитиву пресуде у смислу члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96).

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 29.11.2007. године, У-В. 405/06

Записничар Председник већа-судија

Милан Комленовић, с.р. Милена Саватић,с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РС